

Народътъ ни е божествъ. Добра  
е да ми запощавамъ самъ да ида  
при нѣхъ!

Клешиникъ — вѣща се.

Царю, представителитъ  
на вѣшникъ, които е довелъ  
съсъ себе си князь Шуйски тукъ — търговци,  
хитари и тѣкари, и сѣдари,  
месари — сто идавъ!

Представителитъ — вѣщаъ  
и кобнирѣтъ.

Господарю,

да ти помоща Богъ, че извори  
да видѣвъ твоитъ ови листи!

Федоръ

Станете, хора! Кольо ови честины,  
че тукъ ти вѣрдавъ! Прагъ да ви кажаъ.  
Станете, но защо не ставате?

Ще се разоврѣдъ.

/Представителитъ ставатъ  
бѣзъ едни старецъ./

Старце, ти защо  
не ставашъ?

Старецъ — Клешиникъ

Искавъ, господарю, но  
не мога. Вѣшь, да кобнирѣ — какъ